

[Alfred Jensen.]

grunde ikke tryk ved en sådan bemærkning. For det første havde vi i 1953, da vi behandlede forslaget til den gældende forretningsorden, dette spørgsmål til behandling, og der står i betænkningen fra udvalget, at betænkningerne fra udvalgene bør være mere fyldige og oplysende. Men det er mit indtryk, at udviklingen ikke er gået i den retning. Jeg mener, den er gået i modsat retning, og det gør mig betænkelig. Jeg er tillige betænkelig, fordi jeg ved forskellige lejligheder har udtalt ønske om at få mere materiale aftrykt som bilag i betænkningen, men da har man sagt: bevar os vel, det vil betyde, at vi drukner tingets medlemmer i papir. Nu er der naturligvis ingen, der ønsker druknedøden hverken over hele tinget eller over enkelte medlemmer, men man kunne vel nok tænke sig, at der kom mere materiale frem, end tilfældet er, og jeg er overbevist om, at da vi i sin tid i forretningsordensudvalget drøftede den forretningsorden, der er gældende, og udtalte os for at få mere materiale frem i betænkningerne, var der ingen, der havde medmenneskenes død for øje; det var hensynet til tinget og til offentligheden, man havde i tankerne.

Ud fra disse betragtninger kan vi altså ikke erklære os tilfreds med de ændringer, der er foreslået angående andenbehandlingerne, og det vil sige, at vi heller ikke kan gå ind for de redaktionelle ændringer, der er foreslået i den forbindelse.

Hvad angår tredjebehandlingerne, forekommer det os, at det, der her er foreslået, er noget af det rigtige. Det bekræfter i hvert fald, at de betragtninger, jeg gjorde gældende på min gruppes vegne, har vist sig at holde stik. Jeg har sagt, at der lægges en større arbejdsbyrde på folketinget, når man går over til etkammersystemet, og derfor må der være bedre muligheder for tingets behandling af de forskellige spørgsmål. Jeg betragter den foreslåede udvidelse af bestemmelserne om tredje behandling som noget godt, der kun kan fremme arbejdet i tinget og klarheden i lovgivningen.

Jeg har ingen bemærkninger i anledning af, at der ikke i større udstrækning gås over til stående udvalg, selv om flere stående udvalg måske ville betyde en bedre fordeling af arbejdsbyrden i tinget og måske bevirke,

at andre grupper blev draget med ind i arbejdet i visse situationer.

Sluttelig vil jeg sige, at de ændringer, der er foreslået til § 20 angående spørgsmål til ministrene, kan vi tiltræde. De forekommer os at være både fornuftige og hensigtsmæssige.

Jeg kan vel ikke gøre mig noget håb om, at udvalget for forretningsordenen vil tage sagen op til behandling på ny. Jeg betragter den indstilling, der er fremkommet, som temmelig fast. Det fremgår også af den omstændighed, at formanden på hele udvalgets vegne fremlægger resultatet af drøftelserne, og at ingen af de øvrige medlemmer i udvalget står op og kommenterer eller kritiserer det, der er foreslået. Jeg må vel derfor nøjes med at fastslå, at det er vore synspunkter, jeg her har fremsat, men jeg kan naturligvis udtrykke håbet om, at man inden anden behandling vil holde et nyt møde og endnu en gang overveje sagen. Jeg indser dog nok, ikke alene hvor det snerper hen, men også hvor det vil ende.

Udvalgets ordfører (Gustav Pedersen): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at jeg, når forhandlingerne er sluttet, vil stille forslag om, at sagen henvises til fornyet behandling i udvalget for forretningsordenen. Hvad der kommer ud af disse forhandlinger, kan jeg selvfølgelig ikke sige på forhånd.

Jeg har forstået på det ærede medlem, at det eneste egentlige problem for ham i de stillede ændringsforslag er spørgsmålet om den skriftlige udvalgsindstilling til anden behandling. Jeg var lidt forbavset over, at det ærede medlem sagde, at man sad og lyttede til ordførerens mundtlige forelæggelse. Jeg tror ikke, det er urimeligt, når jeg siger, at jeg er den, som hører de fleste forelæggelser i det høje ting, og det er i hvert fald ikke mit indtryk, at medlemmerne sidder og lytter til de mundtlige forelæggelser. Det er muligt, at jeg gør det ærede medlem hr. Alfred Jensen uret ved at slå ham i hartkorn med medlemmerne i almindelighed, men det er altså ikke min opfattelse, at disse mundtlige forelæggelser fremkalder en lyttende forsamling her i tinget.

Må jeg så føje til, at det, der har givet anledning til den foreslåede ændring på dette punkt, er, at det er uhyre svært — det